

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ
كَذَّبَ بِآيَاتِهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
كَفَى بِالْمَرْءِ كَذِبًا أَنْ يُحَدِّثَ بِكُلِّ مَا سَمِعَ

Muhterem Müslümanlar!

Yüce Dinimiz yalan söylemeyi ve iftira etmeyi kötü huyların ve günahların en büyüklerinden sayar ve şiddetle reddeder. Yalan, karşısındakini aldatmak maksadıyla söylenen ve gerçeğe uymayan sözdür. Allah'ı Teâlâ Kur'an-ı Kerimde **“Yalan sözden sakının!”**¹ Resûlullah (s.a.v.) de **“Kişinin her duyduğunu anlatması, ona yalan olarak yeter”**² buyurmaktadır.

Değerli Kardeşlerim!

Yalan, insanların birbirine düşmesine ve toplumdaki ahengin bozulmasına sebep olan bir davranıştır. Dinimiz, dünyada da ahirette de huzur, mutluluk ve kurtuluşun doğru söz söylemekte olduğunu bildirmiştir.

Peygamber Efendimiz hadislerinde: **“Kalp, doğruluktan huzur, yalandan ızdırap duyar”**³ **“Yalan ile iman bir arada duramaz”**⁴ buyurarak mü'mine yalanın yakışmayacağını vurgulamıştır.

Kişi yalan söylediği zaman, yalanının er geç meydana çıkacağını bilmelidir. Atalarımız: **“Yalancının mumu yatsıya kadar yanar”** derken ne güzel söylemişlerdir. Kişinin yalancı olduğu bir kere anlaşıldı mı, söylediği doğru sözlere de, artık kimse inanmaz.

Muhterem Müslümanlar

Allah Resulü (s.a.v) insanları yalandan ve ona götürebilecek her türlü davranıştan sakındırmış; hatta birçok kimsenin önemsemediği çocuklara yalan söylemeyi ve yalan söyleyerek şaka yapmayı bile yasak kapsamına dâhil etmiştir.

Bir defasında Rasûlullah (s.a.v), bir annenin çocuğunu çağırıp, **“Gel sana bir şey vereceğim”** dediğini işitince kadına **“Ona ne vereceksin?”** diye sormuş. **“Hurma”** cevabını alınca da: **“Dikkatli ol, ona bir şey vermemiş olsaydın, bu senin için bir yalan olarak yazılacaktı.”**⁵ buyurmuştur.

Değerli Mü'minler!

Dinimizin yasakladığı kötü huylardan biri de iftiradır. İftira; olmayan bir şeyi olmuş gibi anlatmak veya nakletmektir. İftira, bir kimsenin itibarını düşürmek veya bir şeyi elde etmek ya da o şeyi başkalarından kıskanıp, zarar verme düşüncesinden kaynaklanmaktadır. Tarihin hemen her döneminde görülen ve toplumsal bir hastalık olan iftira; toplum hayatını dinamitleyen, dostlukları bitiren, yuvaları yıkan, insanların işlerini, itibarlarını, hatta bazen hayatlarını kaybetmelerine sebep olabilen çok kötü bir davranıştır. Allah katında da büyük bir günahıdır. Nitekim Yüce Rabbimiz şöyle buyurmaktadır: **“Mümin erkekleri ve mümin kadınları işlemedikleri şeyler yüzünden incitenler, bir iftira ve apaçık bir günah yüklenmişlerdir.”**⁶

Değerli Mü'minler!

İftiranın en ağırı namus üzerine atılan iftiradır. Nitekim “İfk hadisesi” olarak tarihe geçen olayda Hz. Aişe Annemize münafıklar tarafından iftira atılmış, bunun üzerine Allahu Teala Hz. Aişe annemize isnad edilen iftira olduğunu şu ayet-i kerimeyle bildirmiştir. **“O asılsız sözü duyduğunuz zaman bunu konuşmak bize yakışmaz. Haşa! Bu büyük bir iftiradır” demeniz gerekmez miydi?”**⁷ Hz. Peygamber (s.a.v.) inen bu ayeti tebliğ ettikten sonra; **“Ya Aişe, Allah'a hamd et. Allah seni, iftiracıların isnadından kesin olarak beri kıldı.”**⁸ buyurmuştur.

Muhterem Müslümanlar!

Hutbemi şu iki âyet-i kerimenin mealıyla bitiriyorum. **“Ey iman edenler! Eğer bir fâsik size bir haber getirirse onun doğruluğunu araştırın. Yoksa bilmeden bir topluluğa kötülük ederseniz de sonra yaptığınıza pişman olursunuz”**⁹

“Yalan sözlerle Allaha iftira edenden veya onun ayetlerini yalan sayandan daha zalimi kimdir? Şüphe yok ki zalimler kurtuluşa eremezler.”¹⁰

¹- Hac, 30

²-Müslim, Mukaddime: 5; Ebu Davud H. No: 4992

³-Riyasus Salihin H. N o:55

⁴-Ahmed b. Hanbel, Müsned 1/5, H. No: 2393

⁵-Ebu Davut Edeb 80

⁶-Ahzab, 58

⁷-Nur,16

⁸-Müslim, Tevbe, 56

⁹-Hucurat,6

¹⁰-Enam, 11